

Kui Sinno jure ruttawad
Ja põlweš seiswad Sinno ees,
Siis olle nende abbimees!

Kui kõrwa on weel mõnne südda
Ja temma ahne, fitke meel
Ei tunne teise rasket hädda
Ja isse ellab rõdmo sees,
Siis temma süddant pödra Sa,
Et ta saaks waešid aitama!

Müüd ülleüldes jägo tänna
Kõik meie õn ja õnnetus
So hõleš Jummal! Sinno sõnna,
Õn meie ainus rõdmustus;
Kül Sinna sell'gi aastal tead,
Mill' wišil Sa meid üllal pead!

Kaukasusema kohtomõistmine.

Et Wennema sõda-wäed wägga kaua aega
Kaukasuse mäggede al, mäerahwaga sõddinud,
kuš tuhanded omma ello on jätnud, sedda

mälletawad kül weel paljo rahwast. Se kõige
hirmsam ja halledam olli nende luggo, keš
mäe-rahwa kätte wangi juhtusid; ištääraniš
šiis, kui üks lahhing mõdas olli, ehk ka muido,
kui nemmad pü peal wäljas kääsid ja ühhe
wõera kätte said, sedda wõtsid kinni ja ka
muud asjad ja lomad, miš kätte said, wišid
nemmad ärra. Innimesed müšid nemmad Ar-
menia ehk Persia rahwale pärris-orjaks.

Üks wäepealik, keš kaua aega nende kääš
wangis olnud ja pärrast immelikkul wišil ärra
peäsnud, annab meile mõnda hirmust asja
teada. Temma hakkab nenda:

Aastal 1840, Jani ku 10mal päewal, olli
neil wenne wäggedega suur lahhing, miš hom-
miko warra päwa tõusmisel hakkas ja õhtul
pärrast päwa lõppes, ja mäe-rahwa kätte wõit
jõi ja paljo warra ja wangiši ülleš mäggede
peale ärra wišid. Wangiši ollid 138 meest.

Üllewel mäggede peal, ühheš laggedas koh-
tas, kuš paks mets ümber seisab, on nende
paik. Selle keskel on üks okstest ja pudest
ülles tehtud telk ehk hone, miš wälja poolt